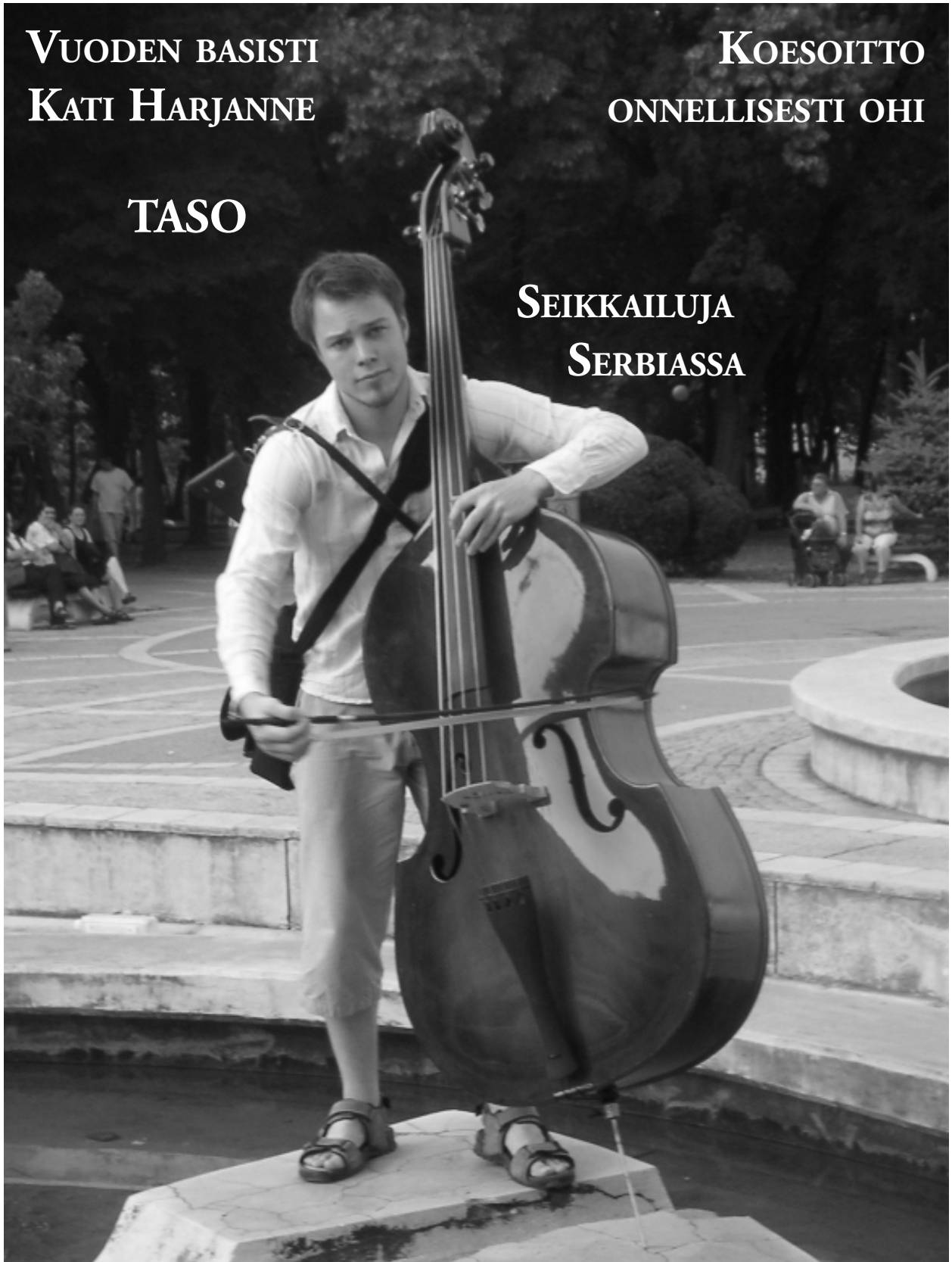

VUODEN BASISTI
KATI HARJANNE

KOESOITTO
ONNELLISESTI OHI

TASO

SEIKKAILUJA
SERBIASSA

Kontra-C

Suomen kontrabassoklubi ry:n jäsenlehti

25. vuosikerta.

Ensimmäinen lehti julkaistiin vuonna 1982

Painos 190 kpl

Päätoimittaja: Henrica Fagerlund
Toimituskunta: Yhdistyksen hallitus
Mainossihteeri: Tomi Laitamäki
Taitto: Ari Mansala
Kopiointi ja jakelu: Reijo Jukarainen
 Kerasivu Oy
 tulostus@kerasivu.fi
 puh. (09) 294 8383

ISSN 1459-7527

Sisällysluettelo

Infosivu	2
Pääkirjoitus	3
Puheenjohtajan tervehdys	4
Vuoden basisti Kati Harjanne	6
Seikkailuja Serbiassa	8
Koesoitto onnellisesti ohi	12
Bassonsoittoa Unkarissa ja Tsekeissä	15
Tasokas orkesteri Tampereelta	16
Kutsu syyskonserttiin	17
Pikkubassosivut	18
Pikkubassokilpailut	21
Echoes from Hauta-Aho	22

Perustettu vuonna 1976

Puheenjohtaja

Juha Kleemola
 040 738 4698 juha.kleemola@siba.fi

Varapuheenjohtaja

Eila Saikkonen
 050 351 3165 eila.saikkonen@siba.fi

Sihteeri

Juana Järvo
 050 0955688 juana.jarvo@siba.fi

Hallituksen jäsenet

Tuomo Matero
 040 0486729 tuomo.matero@edu.stadia.fi
 Julius Pyrhönen
 050 5490546 julius.pyrhonen@siba.fi
 Juho Vikman, nettisivut
 041 454 2112 juho.vikman@siba.fi
 Tomi Laitamäki
 tomi.laitamaki@siba.fi

Varajäsenet

Oskari Hannula, lehden taitto
 044 330 1461 oskari.hannula@siba.fi
 Juha Kleemola
 040 738 4698 juha.kleemola@siba.fi

Taloudenhoitaja, jäsenasiat

Tuomo Matero
 0400 486 729 tuomo.matero@edu.stadia.fi

Kontra-C on Suomen kontrabassoklubi ry:n jäsenlehti, johon jokainen jäsen voi antaa myös omia artikkeleitaan julkaistavaksi. Jutut lähetetään toimitukseen mieluiten sähköpostitse. Suositeltavin tiedostomuoto on Microsoft Word. Konekirjoitusliiuskoja ja selviä käsinkirjoitettuja tekstejä otetaan vastaan postitse.

Aineisto toimitetaan päätoimittajalle:

Henrica Fagerlund
 Kauppaneuvoksentie 12 A 8
 00200 Hki

puh. (050) 441 6379

kontra.c@gmail.com

Seuraavaan lehteen tarkoitettu aineisto pyydetään toimittamaan 23.11.2007 kello 16.00 mennessä.

**SUOMEN
KONTRABASSOKLUBI**

Tehokasta bassotoimintaa

Ensimmäistä kertaa Kontra-C:n päätoimittajaolo-aikanani postilaatikkoni täyttyi jutuista jo viikkoa ennen dead linea. Juttuja tuli niin paljon, että päätettiin laittaa osa seuraavaan lehteen. Mahtavaa! Uudet tuulet puhaltaa. Juha Kleemola, joka aloitti puheenjohtajakautensa ”virkavapaalla” jo jonkin aikaa sitten on takaisin keskuudessamme. Sillä aikaa puheenjohtaja toiminut, pitkän linjan aktiivi Eila Saikkonen siirtynee enemmän taustalle. Bassoklubi kiittää Eilaa ihailtavan aloitteellisesta ja vahvasta panoksesta!

Bassoklubi nimitti viime keväänä vuoden basistiksi RSO:n bassojen äänenjohtaja Kati Harjanteen. Lue lisää Katin haastattelusta. Myös basistien kesä on ollut mitä aktiivisinta. On reissattu ja käyty leireillä. Lue Arin, Juhan ja basson seikkailuista Serbiassa sekä Savonlinnan kesäleirikuulumiset.

Basisteja on nyt hemmoteltu mestarikursseilla oikein olan takaa, sillä 4 kk:n kuluessa on järjestetty jo 2 kurssia. Toisen piti Jorma Katrama Sibeliushuoneella toukokuun lopussa ja toisen Niek de Groot Kallio-Kuninkalassa syyskuussa. De Grootin kurssista lisää seuraavassa lehdessä.

Bassoklubi järjestää perinteiset pikkubassokilpailut marraskuussa. Sinne toivomme runsasta osallistujamäärää. Kilpailun ideana on tavata muita basisteja ja kuunnella mitä muualla päin Suomea puuhastellaan. Kaikenikäiset voivat osallistua, myös ammattilaiset ja ammattiopiskelijat. Nämä viimeisinä mainitut ovat tosin tervetulleita ainoastaan bonusluokkaan, jossa soitetaan pikkubassoa, eli max ¼-bassoa. Epäilen, että bonusluokka tulee olemaan hieman enemmän viihdettä kuin vakavaa taidetta... Ja heti kilpailun jälkeen on vielä bassoklubin syyskonsertin aika, jolloin suuntaamme Lahteen.

Effektiv kontrabasverksamhet

För första gången under min tid som chefredaktör på Kontra-C har min epostlåda blivit full av texter redan en vecka före dead line. Det kom så många texter att en del måste lämnas till nästa nummer. Fantastiskt! Nya vindar blåser. Juha Kleemola, som inledde sin ordförandekarriär för en god tid sedan med ”tjänstledighet” är nu tillbaka. Tf ordförande Eila Saikkonen, långvarig aktivist, kommer antagligen att synas mest i bakgrunden. Kontrabasklubben tackar för en beundransvärt initiativrik och kraftfull insats!

Förra våren utnämnde kontrabasklubben RSO:s kontrabasstämledare Kati Harjanne till Årets Basist. Läs mer om henne i hennes intervju. Sommaren tycks

också ha gått med aktiva förtecken. Läs om Aris, Juhas och basens resa till Serbien samt om musiklägret i Savonlinna.

Basisterna har blivit bortskämda med två mästerkurser under loppet av 4 månader. Först höll Jorma Katrama sin kurs på Sibeliushuoneen i slutet av maj och sedan kon holländaren Niek de Groot till Kallio-Kuninkala i september. Mer om de Groots kurs i nästa nummer.

Kontrabasklubben ordnar den traditionella tävlingen för minibasister i november. Hoppas vi får många deltagare. Idén med tävlingen är att få träffa andra basister och höra vad basisterna runtom i Finland har för sig. Tävlingen är öppen för alla, även proffs och proffsstuderande kan delta. De sista dock endast i bonusklassen, var man spelar på minibas, dvs max ¼-bas. Jag misstänker att bonusklassen kommer att vara en aning mer underhåll än seriös konst... Och sen efter tävlingen blir det dags för klubbens höstkoncert. Då styr vi kosan mot Lahtis.

Ihanaa syksyä!

Härlig höst!

Henrica

Puheenjohtajan tervehdys

Salosen puikosta

Syksy on alkanut vauhdikkaasti. Vaihtovuosi Berliinissä on takana ja nyt on taas totuteltava normaalihintaisiin oluttuoppeihin ja ylihintaisiin Döner-annoksiin. Vuodestani Berliinissä kerron enemmän myöhemmin, mutta sen aikana ehdin jo tottua siihen, että aikaa omalle harjoittelulle oli niin paljon, kuin halusi. Suomessa odotti muutto uuteen asuntoon, huonekalujen hankkiminen, tupaantuliaiset, opetuksen ja muiden töiden järjestelemistä puhumattakaan. Heti syyskuuhun ajoittui myös muutama erittäin mielenkiintoinen tapahtuma Sibelius-Akatemiolla. Esa-Pekka Salonen oli Suomessa ja hänestä päätettiin ottaa kaikki irti. Meillä oli yhteisproduktio Akatemian orkesterin ja RSO:n kanssa järkälemäisestä Schönbergin Gurre-liederistä. Se oli hieno projekti, jossa Finlandia-sali täyttyi niin katsomon, kuin lavankin puolelta. Iltaisin ja viikonloppuna harjoiteltiin sitten Akatemian orkesterin USA:n matkaa varten, joka on ensimmäinen ulkomaanmatkaamme pitkään aikaan. Matka ajoittuu lokakuun lopulle, mutta koska E-P sattui olemaan Suomessa, niin mikäpä ettei. Los Angelesissa soitamme ainakin Disney Hallissa Salosen johdolla.

Heti tuon tapahtuman jälkeen oli tarkoitus järjestää koesoittovalmennusta Akatemian jousisoittajille. Valmennuksen päätteeksi olisi sitten ollut koesoitto, josta olisi saanut palautetta ja yksi soittajista olisi päässyt työskentelemään varaäänenjohtajana, tai äänenjohtajana ammattiorkesterissa. Hyvä ajatus, huono ajoitus. Se sitten kostautuikin osaston johdolle sillä, että juuri kukaan ei ilmoittautunut ja koko homma päätettiin siirtää kevääseen. Basisteilla syyskuu ei suinkaan ole tässä, vaan huomenna alkavalle Niek de Grootin mestarikurssille osallistuu aktiivisena kahdeksan basistia ja passiivisena vielä kourallinen lisää. Tästäkin lisää juttua myöhemmin.

Töiden ja opiskelun ohessa minua odotti täällä puheenjohtajan tehtävät. Kun minut maaliskuussa valittiin, Eila lupautui hoitaamaan puheenjohtajan tehtäviä siihen saakka, kunnes tulisin takaisin Suomeen. Tästä iso kiitos Eilalle. Eila puolestaan muuttaa marraskuussa Poriin ja toivottavasti levittää siellä bassoklubin ilosanomaa niillekin, jotka eivät bassoklubin toiminnasta vielä ole perillä. Itse tunnen puheenjohtajuuden painavan vastuun nyt harteillani, mutta onneksi edeltäjäni ovat saataneet klubimme hienoon kuntoon ja minä teen tietysti parhaani jatkaakseni heidän jalanjäljillään.

Tänä vuonna meillä on luvassa mm. Pikkubasistit, joita Henrica on ansiokkaasti puuhaillut. Kaikenkaikkiaan näen tulevaisuutemme erittäin valoisana. Apurahoja on haettava koko ajan lisää, jotta pystymme järjestämään entistä enemmän tapahtumia, kuten mestarikursseja, konsertteja ja kuka ties joku päivä vielä ne kansainväliset bassokilpailut...

Juha Kleemola

Ostinato

nuottikauppa • sheet music shop

Tykistönkatu 7, 00260 Helsinki
Puh. (09) 443 116
Fax (09) 441 305
www.ostinato.fi
ostinato@ostinato.fi
Avoinna ma-pe 9-18, la 10-14

RAUHAA JA RAPINAA BASISTEILLE

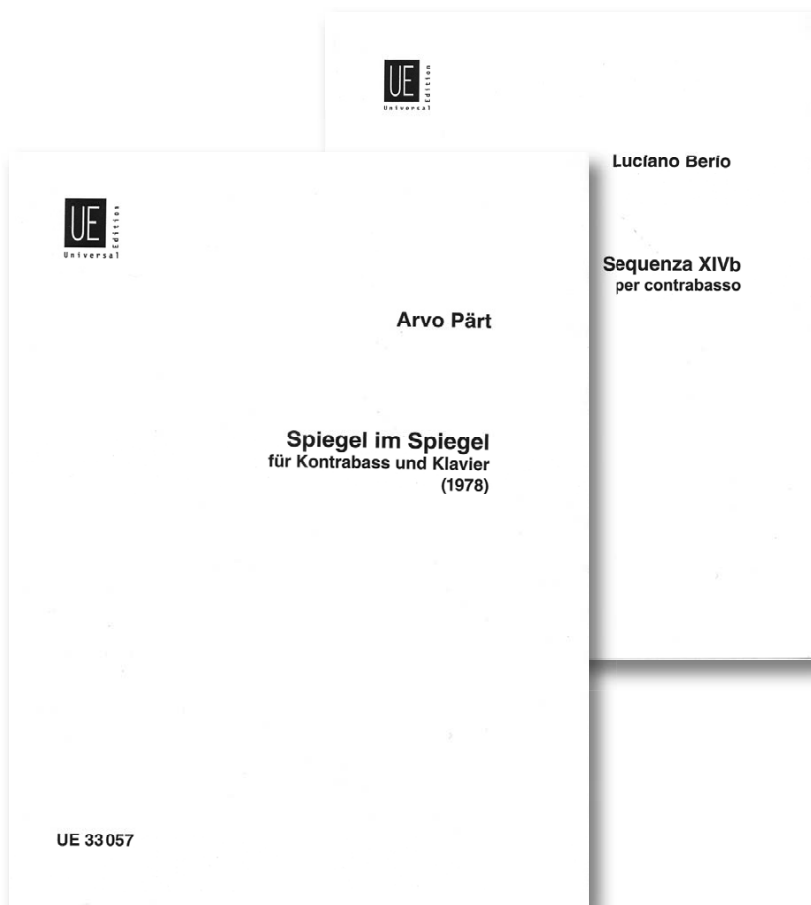
Pärt: Spiegel im Spiegel (cb,pf) (Universal Edition, 18,10 e)

Pärtin kaunis ja ihana teos nyt myös basistien nuottitelineille

Berio: Sequenza XIVb (cb solo) (Universal Edition, 29,40 e)

Italialaisen bassovirtuoosin Stefano Scodanibbion Berion pyynnöstä tekemä huikea sovitus selloversiosta.

Mystiikkaa, koputuksia, srilankalaisrytmejä, meininkiä...

Vuoden basisti Kati Harjanne

Suomen kontrabassoklubi ry päätti nimittää vuoden basistiksi 2007 RSO:n äänenjohtajan Kati Harjanteen. Snekkapysti ojennettiin juhlallisesti onnistuneen konsertin päätteeksi. Kati soitti Einojuhani Rautavaaran Angel of Dusk –teoksen RSO:n solistina Tempeliaukion kirkossa 25.5.2007.

Konsertti oli kaiken kaikkiaan upea kokemus. Kirkko oli reunojaan myöten täynnä väkeä ja parvekkeella parveili ennätysmäärä basisteja. Katin basson lämmin sointi täytti koko ison kirkon ja se kuului myös orkesterin lomasta mahtavasti, kiitos Rautavaaran sävellystävän ja Katin reilun soittamisen. Katin soitto ja esiintyminen oli lisäksi myös selkeää ja ihastusta herättävää.

Kati Harjanne, miten kiinnostuit bassosta? Minkä ikäisenä aloitit, missä ja kenellä?

9-vuotiaana aloitin koulussa musiikkiluokalla, ja opettaja alkoi välittömästi koota meistä orkestoria. Monet luokkakaverit olivat jo alkaneet soittaa pianoa ja viulua ynnä muita "tavissoittimia". Mulla ei vielä ollut omaa soitinta valittuna, ja koska olin luokan pisimpiä lapsia, opettaja houkutteli kokeilemaan bassoa. Debyytti oli koulun joulujuhlissa siinä Soita bassoa pomputtele- tonttuleikissä. Siitä sitten innostus heräsi, ja jatkoin opintoja Vantaan musiikkiopistossa Ossi Koikkalaisen johdolla.

Missä vaiheessa päätit tähdätä ammattilaiseksi? Oliko jotain asioita, jotka vaikuttivat päätökseen?

Päätös tähdätä ammattilaiseksi syntyi hyvin impulsiivisesti yhden päivän aikana. Olin 15-vuotias ja siinä vaiheessa tosi kyllästynyt bassonsoittoon, ja meinasin lopettaa koko touhun. Olen pienestä pitäen pelannut myös kunnianhimoisesti koripalloa, ja tuolloin olin päättänyt satsata siihen kaikkeni. Olin juuri päässyt ikäluokkani maajoukkuevalmennukseen, ja laittanut hakupaperit Mäkelänrinteen urheilulukioon. Sitten eräs ihan oikea orkesteriviulisti kävi meidän koulussa opettamassa kamarimusiikkia, ja kovasti kyseenalaisti mun lopettamispäätökseni. Hän oli jotenkin niin tartuttavasti innostunut musiikista, että seuraavana päivänä pistin lukiohaun uusiksi, päätin jatkaa musiikkilukiossa ja vetäytyä koripallon maajoukkuetouhuista.

Lyhkäinen historiapläjäys: Missä olet opiskellut ja millä opettajilla? Missä ammattiorkestereissa olet soittanut ja milloin?

Aloitin siis Vantaan musiikkiopistossa 9-vuotiaana Ossi Koikkalaisella. Hänen opissaan viihdyinkin ihan tonne 15-vuotiaaksi asti. Sen jälkeen kävin vuoden verran Tapio Lydeckenillä, josta jatkoin Sibelius-akatemian nuorisokoulutukseen Lasse Lagercrantzin oppiin. Solistisella osastolla opettajana toimi Lassen lisäksi myös Jorma Katrama. Ulkomailla olen opiskellut Lontoossa Duncan McTierin ja Berliinissä Janne Saksalan johdolla. Ekan orkesteripaikkani sain 19-vuotiaana Tampereen kaupunginorkesterista. Siellä viihdyin vuoden, kunnes lähdin ulkomaille opiskelemaan. Rso:ssa aloitin vuonna 2000 varaäänienjohtajan paikalla. Välillä käväisin Tapiola Sinfonietassa, mutta palasin RSO:hon, kun sain tämän nykyisen äänenjohtajan pestin.

Soitat sekä saksalaisella että ranskalaisella jousella?

Soitin ranskalaisella jousella ihan kaksikymppiseksi asti, ja olin ollut jousitekniikkaani ihan kohtuullisen tyytyväinen. Ensimmäinen vuosi orkesterissa kävi kuitenkin koville, ja kämmenselän jänteisiin alkoi ilmaantua kivuliaita nystyröitä. Samaan aikaan tapasi Janne Saksalan Oriveden leirillä, ja hän suosittelee kokeilemaan saksalaista joustia. Olinkin asiasta kovin innostunut. Taisin ajatella, että tämä on se keino oppia soittamaan kuten Janne, ja että sitten isona pääsen Berliinin filharmonikkoihin. Eihän siinä niin tietenkään käynyt, ja jousitekniikka oli ainakin 5 vuotta aivan sekaisin. Kaikki kivut kuitenkin katosivat. Sopeutumista saksalaiseen jouseen helpotti se, että rahapulassa jouduin myymään ranskalaisen jouseni, eli ei tarvinnut enää haaveilla paluusta entiseen. Voin tällä kokemuksella allekirjoittaa väitteen, että saksalaisella jousella on helpompi rutata kovaa. Ja orkesterissa valitettavan usein joutuu ruttaamaan niin paljon kuin vehkeestä lähtee. Muuten kyllä kaikki on mahdollista molemmilla jousityyleillä. Kysymys on vaan siitä, kuinka paljon jaksaa tehdä jousiharjoituksia. Vaihtamista en suosittele kenellekään, siinä menee vuositolkulla aikaa hukkaan, kun mikään ei onnistu ja kotoinen tuntuma on poissa. Kannattaa ennemmin keskittyä pistämään se nykyinen tyyli huippukuntoon!

Kati Harjanne taituroi Rautavaaran Angel of Dusk -bassokonserton parissa

Mikä on mielestäsi parasta bassonsoitossa?

Mun mielestä basson parhaimmat puolet, eli nuo upeat matalat ja pehmeät soundit, tulevat helpoiten esiin kamarimusiikissa, jolloin basson ääni saa soljua tasavertaisen ekspressiivisenä muiden soittimien kanssa. Siitä tärkeyden tunteesta tulee basistillekin hyvä olo! Orkesterissa nuo tunteet ovat harvinaisempia, kun basson rooli on usein tuo pohjamörinän tuottaminen (mikä sekin on aika makeeta!). Solistina esiintyminen on myös hienoa. Parhaimmillaan esitys on sellainen, että sekä soittaja, että yleisö kokevat musiikkia, ja unohtavat kauhistella, että hei tähän on kontrabasso eikä sillä voi soittaa soolokappaleita! Mun lyhykäisellä uralla ehdoton tähtihetki on ollut konsertti, jossa sain soittaa Einojuhani Rautavaaran konserton itse säveltäjän ollessa kuuntelemassa. Ihailen Rautavaaran musiikkia valtavasti, ja ennen konserttia tuntuu, että pyörryn kauhusta. Onneksi näin ei kuitenkaan käynyt. Myös orkesterityö on pullollaan

pieniä tähtihetkiä. Vaikkapa loppuunmyyty sali, ulkomaankiertueen tunnelma, tai pikkuruinenkin bassosolo, joka saa sydämen tykyttämään. Bassonsoitto on kyllä ihan mahtava ammatti!

Oletko tyytyväinen saavutuksiisi vai tähtäätkö vielä eteenpäin?

Voiko omiin saavutuksiinsa olla koskaan tyytyväinen?! Sikäli en tähtää enää eteenpäin, että mulla on työpaikka, johon olen kotiutunut, ja tuskin enää lähdän koesoittoihin juoksemaan. Taival esiintyvänä muusikkona on kuitenkin vasta aluillaan. Haluan kovasti tulevaisuudessakin soittaa kamarimusiikkia ja myös sooloteoksia. Opettaminen kiinnostaa myös.

Mitä harrastuksia sulla on? Ovatko ne musiikkia vai vastapainoa musiikille?

Kaikenlainen liikunta on lähellä sydäntä. Koripalloa yritän pelata edelleen aina kun ehdin. Teen myös käsitöitä, ompelen vaatteita ja kudon sukia. Asun Nurmijärvellä maalaismaisemassa, ja olenkin hurautunut puutarhanhoitoon ja sienestykseen. Harrastukseni karttavat musiikkia!

Miten lapset vaikuttaa soittamiseen ja ammattimuusikkouteen?

Mulla on 1- ja 4-vuotiaat lapset, joiden myötä koko elämä on tietenkin muuttunut aivan totaalisesti. Muusikkouteen se vaikuttaa lähinnä harjoittelumahdollisuuksien romahtamisena. Enää ei syöksytä treenailemaan kun siltä tuntuu, vaan harjoitusvuorot kirjoitetaan kalenteriin. Kotoa löytyy myös kansainvälistä uraa tekevä trumpetistimies, joten harjoitusajat ovat kortilla. Ja kun viimein pääsen kotona soittamaan, on aina joku parkumassa oven takana. Aika tehokkaaksi tässä on kyllä oppinut, ei tule harjoiteltua semmoista, minkä jo osaa. Keikoilla en juurikaan enää käy, enkä liioin konserteja kuuntelemassa. Tässä mielessä odottelen että lapset kasvavat ja tilanne helpottuu!

Terveisiä bassoklubilaisille?

Muistakaa käydä konserteissa ja kuunnella kaikenlaista musiikkia! Bassonsoittokin on musiikkia, eikä sitä oikein muuten opi paitsi kuuntelemalla!

T. Kati

Seikkailuja Serbiassa

Juvenalia Serbiassa 18.-23.7.

Näin syksyn pimetessä ja kylmetessä energiaa eteenpäin jatkamiseen saa esimerkiksi muistelemalla kesän lämpimiä hetkiä. Siihen tarkoitukseen kamariorkesteri Juvenalian matka Serbiaan heinäkuun puolessa välissä sopii täydellisesti. Kutsun kyseiseen maahan espoolaisen musiikkiopisto Juvenalian paljon matkaava orkesteri sai nišiläiseltä musiikkiopistolta edellisen vuoden vierailullaan Espanjassa. 20-henkistä orkesteria johti Janne Hanhijärvi ja bassosektiossa keikkailivat Juha Kleemola ja minä, Ari Mansala. Kun varmistui, ettei meidän tarvitsisi ottaa lennolle omia bassoja vaan saisimme vehkeet paikan päältä, luulimme pääsevämme helpolla. Ihan niin ei käynytkään, sen sijaan matkasta kehittyi hyvinkin mieleenpainuva ja tapahtumarikas.

Kuumat paikat

Lensimme Serbian pääkaupunkiin Belgradiin Münchenin kautta. Perillä Belgradin lentokentällä odotimme Juhaa ja hänen tyttöystäväänsä Emmi Penttistä, jotka saapuivat suoraan Berliinistä, jossa

Juhan vaihtovuosi Michael Wolfin opetuksessa oli tullut päätökseensä. Lopullinen määränpäämme oli 235 km etelämpänä sijaitseva yliopistokaupunki Niš, Aleksanteri Suuren syntymäpaikka. Kun siirryimme bussille ulos lentokentän sisätiloista, huomasimme heti, että olimme lähellä Kreikkaa mutta kaukana meristä. Tuntui siltä kuin olisi ollut saunassa, eikä pelkästään sanonnan asteella. Myöhemmin saimme tietää, että olimme sattuneet Serbiaan kuumimpana kesänä sataan vuoteen. Varjossa oli kuulemma 45 astetta hellettä! Ja tiedossa kaksi ulkoilmakonserttia...

Saavuttuamme Nišiin majoittauduimme erääseen yliopiston asuntoloista vartin kävelymatkan päähän keskustasta. Korkea ja karu betonirakennus, josta ei valitettavasti löytynyt ilmastointia. Kuten ei myöskään monesta muustakaan tärkeästä paikasta esim. busseista ja asuntolan ruokalasta, jossa meille tarjottiin kaikki päivän ateriat. Ruoka oli vähintäänkin täyttävää, rasvaista ja sitä annettiin runsaasti. Salaattiakin löytyi yllättävän paljon. Eri-tyistä hilpeyttä aiheuttivat ruokalan sämpylät, joita näennäisen tavanomaisesta koosta huolimatta joutui hikoillen mutustamaan hyvinkin pitkään.

Asuntolassa meitä odotti myös pieni yllätys. Alun perin meille oli luvattu bassot paikalliselta sinfoniaorkesterilta. Olivat ilmeisesti lukeneet

Janne Hanhijärvi ja kamariorkesteri Juvenalia

lainapyynnön kohdan ulkoilmakonserteista hieman myöhässä. Lopulta meidän käytössä oli yksi ties mistä löydetty vanerinen basso. Kaksi basistia ja yksi basso. Mielenkiintoinen tilanne. Pieni bassoprobleemamme meinasi kylläkin saada melko surrealistisen ratkaisun heti ensimmäisenä iltana, kun satuimme löytämään erään baarin vessalle johtavan käytävän nurkassa seisovan basson. Ja kyllä siitä ihan kunnollinen ääni tuntui lähtevän. Valitettavasti se oli käytössä juuri samoina päivinä, kun meillä oli konsertit, joten jouduimme etsimään toisen ratkaisun.

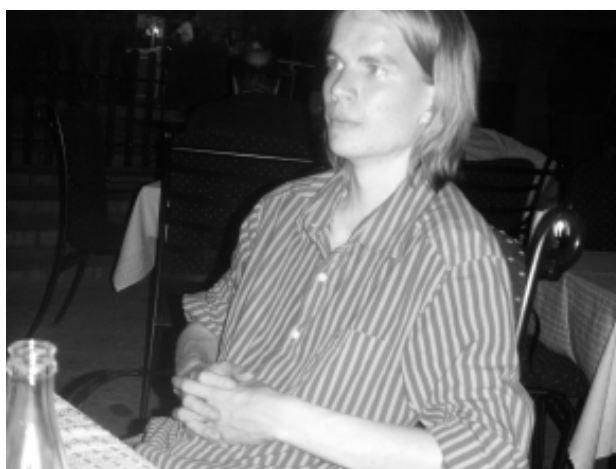
Konsertteja vaihtelevissa olosuhteissa

Konsertteja oli siis kolme, joista kaksi soitettiin ulkona. Ohjelmistossa oli Rautavaaran sarja jousille, Respighin sarja antiikin tansseja ja aarioita nro 3, Schubertin Rondo viululle ja orkesterille A-duuri (solistina konserttimeistari Timo Vanhamäki), Sibeliuksen Impromptu ja Svendsenin Allt under himmelens fäste. Ylimääräisinä Gardelin Por una cabeza sekä Piazzolla Oblivion ja Rain over Santiago, joista kahteen viimeiseen orkesterin viulisti Pauliina Kupiainen soitti saksofonisoolot.

Ensimmäinen ulkoilmakonserteista oli saapumisen jälkeisenä päivänä eräässä puistossa. Olimme osa jotain festivaalia, josta meillä on muistona t-paidat. Lavaa ei oltu suojattu mitenkään, mutta eipä haitannut kun sadetta ei todellakaan ollut tiedossa ja aurinkokin oli iltaan mennessä ehtinyt laskea sopivaan kulmaan. Valaistus oli melkoisen puutteellinen (ei puhuttakaan ständivaloista) mutta orkesterin vahvistaminen hoidettiin jotenkuten ongelmitta. Ilman sähköistä vahvistusta tämä esitys olisi ollut toivoton tapaus, ja oli se sitä vahvistuksen kanssa. Puistossa oli nimittäin samaan aikaan jonkin sortin tivoli. Kilpailimme useiden äänekkäiden kojujen ja ihmisten kanssa. Varsinkaan Impromptun alku ja loppu eivät oikein toimineet. Selvästi ulkoilmakonsertteihin paremmin istuvat ylimääräiset saivat hattaraa syövältä yleisöltä enemmän vastakaikua.

Miten sitten olimme ratkaisseet basso-ongelman? Koska basson mensuuri oli tutumpi Juhalle ja itse olin jo kerran soittanut ohjelmiston Suomessa ennen matkaa, toimin Juhan personal assistenttina. Toimenkuvaani kuului roudauksessa auttaminen,

pizzicato-osuuksien aikana jousen pitäminen ja takaisin käteen antaminen, riittävästä nesteytyksestä huolehtiminen sekä ennen kaikkea sivunkääntö ja pyykkipoikien hallinta. Tunsin itseni tarpeelliseksi ainakin Schubertissa, jossa bassolla on koko ajan tärkeitä soitettavaa ja nopeat sivunkäännöt. Kävinpähän myös Impromptun aikana vaimentamassa eräällä nakkikojulla kovaa soitettua jumputuksen. Saumatonta yhteistyötä. Ei ollut ongelmia bassosektiolla tuulen kanssa, kuten monilla muilla. Orkesteribasistit huomio! Älytkää jatkossa vaatia työnantajalta vastaavaa palvelua tai ainakin palkankorotusta.

Personal Bassistant Ari Mansala

Seuraavana päivänä olikin sitten hieman perinteisempi sisäilmakonsertti, jossa saimme soittaa rauhassa koko ohjelmiston vähäiselle mutta kiitolliselle yleisölle. Esiinnyimme siis paikallisen orkesterin konserttisalissa, jossa oli ihan kiva akustiikka, ainakin edelliseen konserttiin nähden. Mutta mikä tärkeintä, harjoituksissa meitä odottivat ne meille alunperin luvutut bassot. Meillä oli jopa varaa valita, bassoja oli kolme ja ne olivat kaikki kunnollisia bassoja. Varsinkin yhdestä olisi pienellä trimmauksella saanut huippuinstrumentin. Kiitokseksi lainasta (ja soittomukavuuden parantamiseksi) puhdistimme kahdesta bassosta otelaudat, jotka näyttivät olevan useamman vuoden lian peitossa. Kaiken kaikkiaan konsertti onnistui paljon edellispäiväistä paremmin.

Kolmas ja viimeinen konserteista oli taas ulkotiloissa ja minä takaisin personal bassistentin tehtävissä. Tällä kertaa soitimme suositussa kylpyläkaupunginosassa Niiska Banjassa, josta leh-

den kansikuva on otettu. Alku vaikutti lupaavalta. Valaistus oli ensimmäistäkin konserttia heikompaa ja tällä kertaa jouduimme tulemaan toimeen ilman vahvistusta. Lisäksi harjoitusten aikana orkesterin edessä oli kovaa trafiikkia: viisi harvinaisen onnellisen näköistä kulkukoiraa juoksivat toisiaan jahdaten ja useat lapset ajoivat minipoliisiautoilla ja miniambulansseilla, joissa oli aidot äänitehosteet.

Konsertti oli kuitenkin menestys ja onnistui parhaiten. Yleisö seisoj ja tuli tarpeeksi lähelle, ettei äänenvahvistuksen puute haitannut. Lisäksi se sai aikaan hyvin lämpimän ja intiimiin kontaktin yleisöön. Valaistusongelma saatiin jotenkin ratkaistua ja lapset pidettyä poissa häiritsemästä. Äänihäiriöitä oli siis tuskin lainkaan ja Sibeliuksen pääsi oikeuksiinsa. Itse asiassa romanttisen Impromptun alku innosti kahden kulkukoiraa ilmaisemaan musiikin syvintä olemusta, rakkautta, melko impromptu suoraan kapellimestarin selän ja yleisön välillä. Yleisö lämpeni soitostamme, varsinkin heidän musiikkimaailman tutummista ylimääräisistä, joita pääsimme soittamaan ihan oikeina ylimääräisinä uudestaan. Konsertin päätteeksi Juhalta (toki myös Timolta, Pauliinalla ja Jannelta) tultiin pyytämään useampikin nimikirjoitus.

Niisin henki

Koska konsertit olivat vasta illalla ja harjoitukset lyhyitä "tilaan totutteluja", jäi päivälle aina kiitetävän runsaasti vapaata aikaa kierrellä kaupungilla ja tutustua tämän hieman eksoottisemman maan elämään. Samasta ei kaikilla orkesterimatkoilla pääse nauttimaan! Niis osoittautui kivaksi itäblokin kaupungiksi, jonka sivukadut viehättivät parin vuosikymmenen takaisella ilmeellään. Itseäni teki suurimman vaikutuksen vanhat rakennukset niiden ränsistyneisyyden ja useiden seinämaalauksien takia; Juha taas innostui vanhasta, hyvin säilyneestä autokannasta. "Täällä voisi käydä joskus auto-ostoksilla!" Kovimpaan hätään hän tyytyi ostamaan

tööttitorven, joka nykyään kulkee hänen bassopussiinsa kiinnitettynä.

Kovinkaan pitkiä kävelyitä ei kuitenkaan siinä helteessä pystynyt tekemään. Useamman kerran huomasin siirtyneensä shoppailemaan johonkin katuvarsiens monista pikkuputiikeista, tai vaikkapa kupposelle kahvilaan. Syitä tähän oli lähinnä kaksi:

a) monet liikkeistä ja kahviloista olivat käytännössä ainoita paikkoja, joiden varusteluun kuului kunnan ilmastointilaitteet, ja b) hintataso oli suomalaisen kukkarolle hyvinkin suopea. Esimerkiksi yhden helsinkiläisen tuopin hinnalla sai 5-7 tuoppia ja 2,5 litran limupullo maksoi vähän päälle euron. Tämä innostikin hankkiutumaan eroon lukuisista, inhottavan likaisista ja hauraista dinaariseteleistä. Hyvä, ettei paluulennolla tullut ongelmia painorajoitusten kanssa...

Kaupungin asukkaat olivat ystävällisiä eivätkä suhtautu-

neet ulkomaalaisiin varautuneesti. Nuoremmat osasivat englantia sujuvasti, mutta kauppoissa vanhempien asukkaiden kanssa tuli usein kommunikatio-ongelmia. Tutustuimme myös eräässä Niisava-joen varteen ankkuroidussa kahvilalaivassa (jossa minä sain tilatun teen sijasta banaanipirtelön) tosi mielenkiintoiseen sudenkorentoon. Tämä ilmeisen musikaalinen veijari laskeutui Juhan kahvikupin reunalle liikuttamaan raajojaan taustamusiikin tahdissa. Sen

Juha Kleemolan valloittama vaneribasso

liikesarjat eivät olleet pelkästään systemaattisia ja "taimissa" - otus vaihtoi niitä kahdeksan tahdin kokonaisuuksien mukaan!

Bassokilpailu Niš 2007

Kolmen esityspäivän lisäksi matkalle oli varattu vielä yksi täysin vapaa sunnuntai, jolloin suurin osa orkesterista kävi uimassa paikallisessa maauimalassa. Päivän kohokohta oli kuitenkin illalla vietetyt bassobileet. Juvenaliassa on nimittäin nuori perinne basistien lyhyellä varoitusaajalla järjestämistä juhlista. Ja perinteitähän pitää kunnioittaa.

Bassobileet alkoivat pienmuotoisella matinealla, jossa kuultiin Tonava kaunoinen bassolle ja torvelle sovitettuna sekä Final Countdown nelikätisesti soitettuna (Juha soitti g-kielellä melodiasia ja minä komppasin alemmilla kielillä). Miksi emme ajatelleet tätä aikaisemmin? Tämän jälkeen seurasi bassokisat, jota varten osallistujat jaettiin neljään joukkueeseen. Kilpailu koostui niin ikään neljästä osiosta:

1. Kolmen sprinklerin esterata

-lisäpisteitä tyylistä ja vaatteiden märkyydestä

2. Vanha kunnon "10 kierrosta pää keppiä vasten" juoksu

- ratkaisevinta nopeus

3. "And-one'n'two'n'three'n'four'n'..."

- lauluosuus, raakaa pudotuspeliä

4. Renkaanpyöritys

- pisimmälle vierinyt rengas voitti

"It's the final countdown!"

Kiivaan kilvoittelun jälkeen kaikki joukkueet palkittiin hienoilla titteleillä, joista he voivat olla ylpeitä vielä pitkälle syksyyn: "Vaneribassot", "Pikkubasistit", "Juvenalian bassosektio" sekä voittajajoukkue "Bassojumalat". Itse juhlat eivät tähän tietenkään loppuneet, vaan illanviettoa jatkettiin kaupungilla ja asuntolan edessä olevilla penkeillä.

Seuraavana päivänä olikin sitten aika lähteä paluumatkalle. Aikainen bussikuljetus Belgradin lentokentälle sujui leppoisasti, sillä bussissa oli kerrankin kunnon ilmastoin-

ti, meinasi oikeastaan tulla kylmä. Belgradissa jouduimme jättämään hyvstit Juhalle ja Emmille, jotka pitkittivät reissua jäämällä pääkaupunkiin muutamaksi päiväksi lomailemaan. Suomeen he palasivat viikon päästä Juhan haettua loput tavaransa Berliinistä. Me muut jatkoimme samaa reittiä kuin olimme tulleetkin, tällä kertaa vaihto Münchenissä kesti tosin pitempään. Kun lopulta saavuimme Helsinki-Vantaan lentokentälle, oli helppottava huomata, ettei täällä Suomessa ollutkaan kylmä kuten yleensä. Heinäkuun lopun helteiset kesäpäivät tuntuivat matkan jälkeen inhimillisen viileiltä.

Kaiken kaikkiaan tapahtumarikkaasta matkasta ja Serbiasta jäi hyvin positiiviset muistot. Täällä pitää käydä joskus paremmalla ajalla uudestaan. Olen muutenkin tykästynyt viime aikoina itäblokin maihin. Entäs Juha ja Emmi? Luultavasti, sillä he menivät Belgradin lämmössä kihloihin.

Teksti: Ari Mansala

Kuvat: Emmi Penttinen

Koesoitto onnellisesti ohi: ”Meillä oli hyvä päivä tänään”

Artikkeli on julkaistu alun perin Suomen Muusikkojen Liitto ry:n jäsenlehdessä Muusikko 6-7/2007. Kiitos tekijöille luvasta julkaista se kokonaisuudessaan!

Teksti: Anu Karlson

Kuvat: Kimmo Tähtinen

Kilpailuissa jotkut menestyvät, toiset eivät. Eivät kaikki välitä varsinaisiin musiikkikilpailuihin edes osallistua. Mutta on yksi kilpailu, jonka jokainen orkesterissa vakituksena soittava muusikko on kerran voittanut. Se on koesoitto.

Mikko Moilanen ja Eero Ignatius halailevat toisiaan, kun koesoiton tulokset on julistettu. Molemmat viimeiselle kierrokselle päässeet saivat paikan: Moilanen äänenjohtajan ja Ignatius häneltä vapautuneen tuttisoihtajan paikan.

Soitto sujui pitkälti ennakkosuunnitelmien mukaan. Puoli kolmen maissa iltapäivällä päästiin aloittamaan, ja ensimmäinen kierros oli tunnissa ohi. Toiselle kierrokselle valittiin soittajista neljä. Sitten tarvittiin vielä kolmas kierros, jolla oli määrä tehdä valinta kahden parhaan välillä. Viimeisen kierroksen ratkaisua voidaan pitää onnellisena. Paikan sai HKO:n oma soittaja Mikko Moilanen, 28, ja kuten tapana on, täten vapaaksi jäävä tuttisoihtajan paikka täytettiin samalla koesoitolla. Sen sai kakkoseksi päässyt Eero Ignatius, 21.

Koulunpenkiltä orkesteriin

Mikko Moilanen oli vielä Helsingin konservatorion opiskelija, tosin pyrkinyt ja päässyt Sibeliuksen Akatemiaan, kun hän kävi ensimmäisessä koesoitossaan. Se oli juuri Helsingin

kaupunginorkesterin kontrabasson soittajan toimen haku, ja hän tuli saman tien valituksi. Hän oli silloin 21-vuotias. Mielestään Mikko oli saanut koesoittoon hyvää valmennusta opettajaltaan **Jussi Javakselta**. ”Javas pani minut esiintymään koko ajan, hän painotti nimenomaan esiintymisten tärkeyttä valmentautumisena koesoittoon.”

Eero Ignatius on nyt saman ikäinen kuin Mikko oli ensimmäisen paikan saadessaan. ”Tässä on semmoinen hauska juttu vielä taustalla, että olemme molemmat Oulusta, alun perin samalta opettajalta, **Juha Nääpältä**, ja tässä kävi niin, että perin Mikon paikan.” Eeronkin ura on ollut nopea, sillä hän on käynyt koesoitossa vain kerran aikaisemmin. ”Pari vuotta sitten olin Tampereella ja pääsin toiselle kierrokselle. Lopulta lautakunta kuitenkin päätti, että ketään ei valita. Olimme aika nuoria kaikki; meidät lähetettiin kotiin kasvamaan.”

Koesoitto on totinen paikka

Kumpikin nuorukainen myöntää, että koesoitto on jännittävämpi tilanne kuin mikään muu julkinen esiintyminen. Siinä on leivästä kysymys.

”Klassisen puolen kontrabassistille orkesteripaikka on välttämättömyys, jos aikoo soittamalla elää”, Mikko Moilanen summaa. ”Tilanteena se on sellainen, että vaikka olisi kuinka hyvin valmistautunut, kaikkea ei voi ennakoida. Voi tapahtua ihan mitä tahansa. Aivan huikkeitä soittajia putoaa ensimmäiseltä kierrokselta, se on tosi raadollista touhua.”

Miltä tuntuu sermin takana soittaminen? Ensimmäinen kierroshan soitettiin näkymättömissä.

Eero arvioi, että hänelle sermin takaa soittaminen on luonteva tapa lämmitellä soitto-kisan aluksi. ”Kun näet keitä siellä istuu, se

herättää vääjäämättä ajatuksia. Jo se vaikuttaa, että näkee yleisön. Jos sitä ei näe, sen voi unohtaa”, hän pohtii.

”Toisaalta on se vähän hassuakin. Kyllä minusta oli mukava jatkossa nähdä, että siellä on tosiaan ihmisiä kuuntelemassa.”

Mikon mielestä näkymättömissä soittaminen korostaa ensimmäisen kierroksen luon-

netta jonkinlaisena esikierroksena. ”Harmittaisi ihan hirveästi, jos jäisi ekalle kierrokselle, kun on tehnyt hirveästi töitä. Mutta se on pelin henki, että osa porukasta jää, vaikka se on ihan kamalaa.”

Eero on, niin kuin hänen ikäisensä yleensäkin, vielä opiskelija. Hän opiskelee ammattikorkeakoulu Stadiassa. ”Tämmöiset kokemukset tietysti kasvattavat, ja kun vielä kävi näin hyvin, siitä ei voi muuta kuin olla kiittollinen. Että asiat sillä tavalla lokahtavat kohdalleen...”

Itsensä kanssa kamppailemista

Toisen kierroksen mielentilaansa Mikko kuvaa ”ehkä hieman hämmentyneeksi” siitä, että

oli päässyt näin pitkälle, toisaalta entistä vahvemman kilpailuvietin elähdyttämäksi. Eerolle tuli 1. kierroksen jälkeen helpottunut, ehkä jopa vapautunut olo. ”Se on kuin osoitus siitä, että kyllä tässä touhussa jotain pointtia on. Se tavallaan toi siihen sopivaa rentoutta; että antaa mennä tällä meiningillä vaan; että ei tässä mitään niin rankkaa menetettävää ole.

Molemmat pojat vakuuttavat tulleen ennen kaikkea soittamaan oman tasonsa mukaisesti, tavoitteena, että on itse tyytyväinen.

”Itsensä kanssa kamppailemista tämä on”, jatkaa Eero. ”Kun sen ekan kierroksen ylitteä, se antaa lisävirtaa. Vaikka päivä on jo pitkällä ja verensokeri alkaa heittää ja tekee mieli päästä tiputukseen ... niin kyllä siitä silti voimaa saa.”

Mikolla oli sellainen ongelma, että hänellä oli vasen käsi liikarastituksesta kipeänä. ”Tämä ei ole mikään piperrysoitin, se on ihan fyysinen, se vaatii voimaa. Sitä ergonomiaa täytyy etsiä omasta kropasta, ja siinä voi sitten käydä sellaisia vahinkoja, että käsi menee nuuskaksi.”

”Kyllä kannattaa harjoittaa kohtuutta”, Eero säestää. ”Jos vähänkin tuntuu puutumista tai kipua, kyllä siinä vaiheessa täytyy miettiä, olisiko tauon paikka. Kehoa täytyy kuunnella, on tämä sen verran fyysistä touhua.”

Opettaja kannustajana

Eero kertoo, että hän on opettajansa **Juho Martikaisen** opastuksella ja täydessä yhteisymmärryksessä tämän kanssa alusta asti tähännyt koesoittoon. ”Minulla on ollut tässä mielessä voimakasta taustatukea, täytyy siitä kiittää opettajaa tosi paljon.”

”Olisi tehnyt hyvää minullekin”, Mikko haikailee. ”Ne stemmat olivat kyllä älyttömän vaikeita. Siinä oli Straussin *Heldenlebeniä* esimerkiksi. Se on megatason juttu vaikeusasteeltaan; siinä olisi toivonut sitä käyrätorven soittajaa viereensä istumaan.”

Molemmat pojat tähdentävät kuitenkin, että orkesterimuusikon ammatti opitaan vasta ammattiorkesterissa työskentelemällä.

”Stemmasoitto on niin eri juttu kuin soolosoitto” Eero pohtii. ”Ja tähän hommaan liittyy tietysti suuri määrä myös ulkomusiikillisia asioita, joita ei opi missään oppilaitoksessa – esimerkiksi kova työtahti. Orkesterit ovat pullollaan hienoja muusikoita ja kapellimestareita, joilta on nuorella soittajalla kasapäin opittavaa.”

”Eikä Sibelius-Akatemia vielääkään näe tärkeänä kouluttamista varsinaiseen orkesteriammattiin”, harmittelee Mikko.

Nopeat korvat

Mikä on orkesterimuusikon tärkein ominaisuus?

”Reaktionopeus”, vastaa Mikko hetkeäkään

miettimättä. ”On oltava nopeat korvat, mutta joskus täytyy käyttää myös silmiään. Esimerkiksi patarummun kanssa, kun alkaa pizzicato-jakso välittömästi rummuniskun jälkeen, täytyy katsoa milloin se nuija tulee alas.”

”Kyllä minäkin luulen, että monessa paikassa pärjää sillä, että yrittää vuorovaikuttaa ja musisoida niin hyvin kuin ikinä pystyy.”

”Se on kamarimusiikkia, orkesterimusiikkikin pohjimmiltaan.”

Vielä pojat palaavat muistoissaan kiitollisina Ouluun, yhteisiin lähtökohtiinsa ja yhteiseen opettajaan ja idoliin:

”Näpäältä saimme hyvät eväät terveelle kehitykselle ja siten mahdollisuuden kehittää itseämme loputtomiin. Ja elämäähän tämä vain on. Kaikki pitäisi yrittää tehdä itselleen helppoksi, ei liikaa monimutkaistaa asioita. Liasta funtsimisesta on vain haittaa.”

Kontrabassonsoittaja!

Onko sinulla nivel- tai lihaskipuja? Tunnetko niskanseudun jäykkyyttä tai kipua harjoittelun tai esityksen jälkeen? Tuntuuko harjoitteluinnostus kadonneen kipujen takia tai muuten vain?

Kokeile täysin myrkytöntä kivunhallinta-ainetta, nimeltään **MSM**. Tilaa edullinen, noin kolmen viikon tutustumispakkaus hintaan **10,40 €** postikuluineen. Tutustu, käy vierailemassa kotisivullani www.finnmsm.fi!

Tyytyväisyystakuu: et maksa jos et saa apua!

Tilaukset: moinonen@gmail.com

Toiminimi Mikko Oinonen

Visalantie 3 A 7

40270 PALOKKA

RikkiMikko, Mikko Oinonen,

(entinen) kontrabasson soittaja.

014 3781 786

**0400 948 531, 0400 373 531,
050 4308 531**

Skype: 0374 118 531

Bassonsoittoa Unkarissa ja Tsekeissä

Lassi Kari osallistui ainoana suomalaisena jälleen tänä vuonna Brnon bassofestivaaleille Tsekissä. Hänellä olikin sinne lyhyehkö matka, sillä hän oli juuri ennen festivaaleja ehtinyt lähteä Unkariin Budapestiin vaihtoon. Tässä Lassin terveiset bassoklubilaisille Unkarista ja Tsekeistä.

Hei! Opiskelen nyt vuoden verran Erasmus-vaihdossa Stadiasta Liszt Ferenc Akatemiassa, Unkarin Budapestissa. Opettajani on Peter Kubina, Budapestin kansallisoopperan soolobasisti. Saavuimme Unkariin syyskuun alussa, mutta ehdin olla siellä kokonaiset 10 päivää ennen kuin lähdin Tsekkiin bassofestivaalille.

Tsekissä

Brnossa meininki kärsi mielestäni Teppovajeesta. Viime vuoteen verrattuna oli juuri Tepon verran jäykempää. Miloslav Gajdoksellakaan ei ollut hotellilla bassoa, joten ravintoloissa ei tänä vuonna bassonsoitto ja laulu raikunut samaan malliin kuin aikaisemmin. Kävin kuitenkin opiskelemassa Miloslav Jelinekin (Brno, Tsekki), Radoslav Saslan (Bratislava, Slovakia), Catalin Rotarun (Arizona, USA/Romania), Ekkehard Beringerin (Hampuri, Saksa), Miloslav Gajdoksen (Kromeritz, Tsekki) ja Carlos Del Pinon (Havanna, Cuba) kanssa, joten luulen, että olen opinut basson soitosta taas jotain lisää. Opettajia oli ainakin mistä valita, edellä mainittujen lisäksi Gottfried Engels (Düsseldorf), Pavel Horak (Brno, Tsekki), Tom Knific (Michigan, USA), Petr Korinek (Prah, Tsekki), Irena Olkiewicz (Wrocław, Puola), Vitold Rek (Puola/Saksa), Stefan Schäfer (Hampuri, Saksa), Martin Sranko (Brno, Tsekki), Klaus Trumpf (München, Saksa), Jiri Valenta (Prah, Tsekki), Jakub Waldmann (Prah, Tsekki) ja Horst-Dieter Wenkel (Weimar, Saksa).

Festivaalin konserttien taso oli erittäin vaihteleva: välillä joutui kuuntelemaan henkeä pidätellen niin hienoa soittoa, kun Catalin Rotaru soitti Fauren elegian ja Tsaikovskyn rokokooariaatioita. Kerran taas olisi tehnyt mieli antaa ylen...

Kontrabasso-orkesteri harjoitteli jälleen parina päivänä. Esitykseen en kerennyt. Kuulosti arvatenkin erittäin hyvältä! Bassokisatkin järjestettiin, sielläkin kuuli monenlaista viheltäjää. Kakkosrundia enkä finaalia kuullut, unkarilainen basistiystäväni Balazs kertoi myöhemmin voittajan nimen, ja hän oli kyllä ollut mieleeni (ikäväkseni en muista kaverin nimeä, slovakialainen kumminkin).

Unkarissa

En ottanut matkalle mukaan omaa bassoa. Unkarissa sain aluksi lainata Balazsin bassoa ja lopulta sain hieman paremman basson koulun kellarista käyttööni ja tänään jopa melkein uudet kielet siihen. Suunnittelen hyvän basson ostamista. Niitä on täällä paljon. Kunhan rahoitusta löytyisi, olisi varmasti mistä valita. Romanialaisten rakentamat bassot ovat hintalaatu-suhteeltaan erittäin hienoja ja hyviä. Koulun bassoluokassa on rubnereita, saumereita, wilfereitä, mutta kaksi Alfred Meyerin bassoa ovat erityisen mukavia. Koululla soitan toista niistä. Olen tavannut leppoisia basisteja ja ystävystynyt muutamaa paremmin. Balazs on käynyt meillä ja olemme käyneet ulkona syömässä yhdessä.

Tähän mennessä olen ollut Peter Kubinalla kolmella soittotunnilla, tunteja on kahdesti viikossa. Periaatteessa toinen tunneista pitäisi olla aina säestäjän kanssa, vähän sen mukaan, että onko valmista säestettävää. Opettajani vaikuttaa mukavalta, mutta erittäin tarkalta. Yleislinjauksinaan hän on painottanut absoluuttista rytmistä metronomintarkkuutta ja mahdollavaa romanttista dynamiikan käyttöä.

Perhe ja ympäristö

Asumme vaimoni ja tyttärenti kanssa vuokralla 2h+k hieman keskustasta ulos, mutta kantakaupungissa, 1923 rakennetussa kerrostalossa. Paikka on hieman meluinen ja saasteinen, mutta katomme toinen pää on Tonavassa kiinni ja siellä on iso mukava puisto. Liikenneyhteyksien puolesta sijainti on loistava.

Vaimoni aloittelee kasvatusalan väitökirjaansa ja käy yliopistolla muutamalla kurssilla. Onerva 1v käy ystävällään Markuksella hoidossa kerran viikossa ja Markus meillä vuorostaan. Unkarista maana en osaa juuri mitään vielä sanoa. Ihmiset ovat yleisesti ottaen puheliaampia, avuliaampia ja kohteliaampia kuin Suomessa, silloin kun eivät ole auton ratissa! Silloin he ovat ehkäpä törkeimpiä, mitä Euroopassa olen tavannut. Ihmiset ovat ehkä kuitenkin samalla tavoin pidättyväisiä kuin Suomessa. Voi tuntea olonsa kotoisaksi, ehkäpä juuri siksi, ettei liikaa tungetella toisten reiviirille. Täällä pärjää englannilla ja unkarin alkeilla. Unkarilainen ruoka on paljon juustoa, esimerkiksi friteerattua juustoa ja muita juttuja sekä lihaa ja salaattia. Herkullista. Kulttuurielämä vaikuttaa myös erittäin monipuoliselta ja runsaalta.

Terkuin, Lassi

Tasokas orkesteri Tampereelta

Miten musikaaliset tamperelaiset opiskelijat viettävät aikaansa? He menevät tietysti orkesteriharjoituksiin. Maanantai-iltaisin Tampereen yliopiston juhlasalissa kokoontuu TASO eli Tampereen yliopiston sinfoniaorkesteri.

Kapellimestarin perspektiivistä katsottuna TASO:n oikeassa laidassa majailee kontrabasson kanssa **Laura Knuuttila**, 25. Kuopiosta kotoisin oleva ja tamperelaistunut Laura löysi TASO:n syksyllä 2006 kuultuaan orkesterista silloiselta soitonopettajaltaan.

Musiikkiharrastus jatkuu

Bassonsoiton Laura aloitti jo 8-vuotiaana Ala-Keiteleen musiikkiopistossa Äänekoskella. Hän suoritti Kuopion konservatoriolla D-kurssin, minkä jälkeen soittoharrastus jäi muutamaksi vuodeksi.

– Olen oikeastaan lopettanut tunneilla käymisen kaksi kertaa, Laura naurahtaa.

D-kurssin jälkeen hän päätti suuntautua insinööriksi, vaikka musiikkialakin oli käynyt vakavasti mielessä. Laura aloitti opinnot Tampereen teknillisessä yliopistossa rakennustekniikan koulutusohjelmassa liikenne- ja kuljetusjärjestelmien opintokokonaisuudessa ja valmistui diplomi-insinööriksi. Tällä hetkellä nuori nainen heiluttaa hihojaan liikennesuunnittelijana Insinööritoimisto A-Insinööreissä.

Opiskeluvuosina Laura alkoi käydä uudelleen tunneilla Tampereen konservatoriolla, ja lopettuaan tunnit toistamiseen hän päätyi Tampereen yliopiston sinfoniaorkesteriin jatkamaan harrastustaan.

Haasteita ja rentoa tekemisen meininkiä

Laura on ehtinyt soittaa TASO:ssa reilun vuoden, ja hän on viihtynyt siellä hyvin.

– TASO:ssa on ollut tosi mukava soittaa. Porukka on mahtava ja ilmapiiri sopivassa suhteessa rento ja kunnianhimoinen. Minulle TASO on juuri oikeanlainen tapa pitää yllä pitkäaikaista

soittoharrastusta. Harjoitukset kerran viikossa ja konsertit pari kertaa vuodessa sopivat hyvin muuhun elämänrytmiin.

Lauran lausahdus kuvaa orkesterin toimintapiiriatetta hyvin. Vuonna 2003 perustettu TASO on n. 60 soittajasta koostuva kunnianhimoinen ja tasokas harrastajasinfoniaorkesteri. Suurin osa orkesterin soittajista on opiskelijoita, mutta or-

Laura Knuuttilan mielestä TASO:n ilmapiiri on sopivassa suhteessa rento ja kunnianhimoinen.

kesterin riveissä soittaa myös jo työelämässä mukana olevia musiikin harrastajia. TASO:n tavoitteena onkin tarjota aktiivisille musiikin harrastajille mahdollisuus pitää yllä soittotaitoaan.

Orkesterissa soittaa jonkin verran myös musiikinopiskelijoita. TASO:a johtaa Tampere Filharmonian 2. viulun äänenjohtaja **Kimmo Tullila**, joka on itsekin opiskelija – hän opiskelee Sibelius-Akatemiassa kapellimestariluokalla.

TASO valmistelee vuosittain keskimäärin kolme korkeatasoista konserttia. Orkesterin ohjel-

mistossa ovat olleet mm. Dvorakin 9. sinfonia "Uudesta maailmasta", Sibeliuksen 1. sinfonia, Klamin Kalevala-sarja ja Rautavaaran Cantus Arcticus.

Soitettavat teokset pyritään valitsemaan niin, että ne olisivat sopivan haastavia mutta eivät kuitenkaan mahdottomia. Lauraa TASO:n ohjelmisto on miellyttänyt.

– Sinfoniat ovat minulle mieluisimpia soitettavia – erityisesti nyt, kun orkesterin vahvuus on kasvanut ja basistejakin on pitkästä aikaa useampi. Tällä hetkellä meitä on kolme basistia. Keikalle saadaan toivottavasti vielä pari kolme lisää.

Päämääränä tasokas konsertti

TASO:n rivit ovat tosiaan kasvaneet tänä syksynä huomattavasti, mutta edelleen on tilaa uusille soittajille, varsinkin basisteille. Mukaan pääsee aina syys- tai kevätkauden alussa, jolloin uuden ohjelmiston harjoittelu alkaa. Täl-

lä hetkellä TASO soittaa mm. Griegin piano-konserttoa ja Tšaikovskin viidettä sinfoniaa.

Keskiviikkona 28.11.2007 Tampereen yliopiston juhlasalissa kajahtaa ilmoille TASO:n syyskauden konsertti, jonne orkesteri toivottaa kaikki lehden lukijat lämpimästi tervetulleiksi. Luvassa on jyhkeän romanttisia säveliä ja hyvää meininkiä.

Keväällä orkesteri aloittaa innolla uuden ohjelmiston harjoitteluun ja valmistautumisen uuteen konserttiin. Lisätietoja TASO:sta ja sen suunnitelmista saa näppärästi vaikkapa orkesterin nettisivuilta osoitteesta <http://www.taso.fi>. Laura tiivistää toiveensa TASO:n tulevaisuudesta näin:

– Toivottavasti sama meininki jatkuu uusien haasteiden parissa!

Sitä toivovat varmasti kaikki muutkin orkesterin jäsenet.

Teksti ja kuva: Elina Inkinen

Tervetuloa syyskonserttiin ja -kokoukseen

Suomen kontrabassoklubi ry. järjestää perinteisen syyskonsertin ja sen yhteydessä ylimääräisen syyskokouksen. Konsertti on 25. marraskuuta 2007 klo 14 ja kokous konsertin jälkeen. Paikkana Lahden konservatorio, 5. kerroksen tutkintosal. Osoite Sibeliuksenkatu 8. Kaikki ovat lämpimästi tervetulleita. Jos haluat ilahduttaa muita klubilaisia hivelevillä bassosävelillä, ota yhteys puhenjohtaja Juha Kleemolaan (040-7384698).

Välkommen på höstkoncert och -möte

Suomen kontrabassoklubi ry. ordnar sin traditionella höstkoncert och höstmöte den 25. november 2007 kl 14 på Lahtis konservatorium, 5e våningens examenssal. Adressen är Sibeliusgatan 8. Alla är hjärtligt välkomna. Kontakta ordförande Juha Kleemola (040-7384698) ifall du vill glädja klubbmedlemmarna med vacker kontrabasmusik.

Pikkubassosivut

Bassotäti sai pikkubasistisivuille kuulumisia Savonlinnan kesäleiriltä. Jiri Parviainen ja Eila Saikkonen opettivat ja oppilaat pitivät päivän verran päiväkirjaa, jonka jatkotarina tulee tässä:

SAVONLINNAN MUSIIKKILEIRI 30.6.-8.7.2007

Lauantai 30.6.

Lähdimme Kampista n. klo 14.30. Aluksi vain katselin maisemia bussissa. Aika kului siinä nopeasti, mutta ehkä tunnin tai parin päästä se alkoi pitkästyttää ja aloin selailla lehteä. Jonkun ajan päästä en jaksanut enää lukea, sitten katselin maisemia taas koko loppumatkan. Hiukan ennen kuin pysähdyimme minua alkoi jännittää: "millainen leiri mahtaisi olla?" Kun pysähdyimme otimme tavarat bussiin ja odotimme hetken autoa, jolla menisimme leiripaikkaan. Pian, kun tulimme perille, menimme suoraan iltapalalle ja vasta sen jälkeen menimme purkamaan tavarat ja nukkumaan.

Isadora Kankaanpää 11v.

Sunnuntai 1.7.

Sunnuntai oli ensimmäinen varsinainen soittopäivä. Päivän avasi ensimmäistä kertaa tämän vuoden Savonlinnassa basistien ryhmätunti, jossa aloimme harjoitella Koiviston polskaa emolliskaalan johdatuksella. Ryhmätunnin jälkeen lähdin harjoittelemaan, sillä tuntini olisi pian, ja olisi hyvä olla lämmin tunnilla. Soitin tunnilla Glieren Tarantellaa, jota olin harjoitellut kesän aikana. Tunti oli hyvä ja antoisa. Tunnin jälkeen menin syömään lounasta, jonkinlaisia kanapihvejä. Lounaan jälkeen tuli vuoroon orkesteri, jossa oli ohjelmassa Haydnin sinfonia no 27, Aulis Sallisen Aspekteja Pelttoniemen Hintrikin surumarssista, H. Klingin Elefantti ja hyttynen, solisteina Jiri Parviainen ja Ilari Lehtinen, sekä Sibeliuksen Elegia. Orkesterin jälkeen oli päiväkahvi, josta suuntasin treenikoppiin, josta edelleen päiväliselle soppakattilan ääreen ja taas taas treenikopin kautta saunaan ja aurinko laski pyhäiltana kauniisti.

Otto Tolonen 16 v.

Otto Tolonen

Maanantai 2.7.

Heräsin 07.30 suht väsyneenä, mutta jaksoin suihkun kautta kuitenkin raahautua aamiaiselle. 09.00 oli ryhmätunti bassojen kesken. 11.30 minulla oli tunti, Jiri oli opettamassa. Soitimme Johann Ernst Galliardin kappaletta Adagio and Allegro. Klo 12.00 oli lounas, ja klo 13.00 oli orkesteriharjoitukset. Kappaleina olivat Sibeliuksen Elegie, Sallisen Aspekteja ja Haydnin Sinfonia No. 27. Harjoituksien jälkeen meillä oli loppupäivä vapaata. Menin harjoittelemaan huoneeseeni. Klo 18.00 oli ruoka. Lopulta klo 20.00 oli iltapala ja menin nukkumaan n. klo 00.00. Siinä oli maanantaipäiväni Savonlinnan muusikkoleirillä.

Aleksi Kivelä 16 v.

Tiistai 3.7.

Tänään heräsimme klo 7:30 vaikka meidän piti herätä jo 6:00. Klo 8:00 menimme syömään aamupalaa. Aamupalan ja tuntini välissä pelasimme Frisbiitä ja tietokonetta. Kello 10:30 minulla oli tunti kontrabassoa. Stemmis oli klo 13:00, soitimme jälleen tunnin kontrabassoa mutta sitä ennen minä kirjoitin tätä ja kuuntelimme kun Otto soitti 13 sivuista kappaletta ja sitä ennen olimme poliisia ja rosvoa. Kahvitauon jälkeen meillä oli 45 min orkesteria. Sitten olimme uimassa. Juuri kun olimme lähdössä 1 aikuinen tuli vastaan ja sanoi että meillä on saunavuoro. Menimme tunniksi saunomaan ja uimaan. Illalla menimme heittelemään Frisbiitä, kunnes meidän piti mennä nukkumaan. Kun yritimme nukkua emme saaneet unta mutta Joel sai. Joel rupesi kuorsaamaan ja me muut puhuimme kunnes Joel yhtäkkiä sanoi että nukutaan nyt.

Antti-Matias Taka 11v.

Keskiviikko 4.7.

Tänään heräsimme klo 7:50. Klo 8:00 menimme aamupalalle. Klo 9:00 meillä oli ryhmä tunti. Klo 10:00 lähdimme Retrettiin. Saavuimme Retrettiin n. klo 11:00. Sitten menimme näyttely kierrokselle. Näyttelykierroksen jälkeen menimme pelaamaan tietokoneita. Sitten söimme sämpylät ja takaisin tietokoneille. Sitten kävimme katsomassa kun muut soittivat. Lähdimme retretistä n. klo 13:00 ja olimme perillä n. klo 14:00. Sitten menimme syömään, jonka jälkeen menin bassoluokkaan kirjoittamaan tätä tekstiä. Klo 14:30 minulla oli tunti. tunnin jälkeen minä harjoittelin n. puolituntia, jonka jälkeen olimme tyynysotaa. Klo 16:30 menimme Antti-Matiaksen kanssa harjoitteluun. Klo 17:00 meillä alkoi stemmikset, joiden jälkeen menimme uimaan. Uimisen jälkeen heitimme frisbiitä. Menimme nukkumaan n. klo 10:30.

Hiski Ruuska 12 v.

Leiripäiväni ke 4.7. Savonlinnassa

Aamupalana oli muroja.
(ja pahaa hilloa) (ja hyvää leipää).
Ruokala on kiihiiva!!!
Soitin Polskaa 12:sta basson kanssa.
Soundi oli kuule Hirveetä meteliä!
Pelasin salissa pingistä,
Bilistä ja tietsikkaa (Futista).
mentiin retrettiin (Bussilla).
oli nallekirjoja (ja kirjanalleja)
oli venäläinen sukellusvene (ja tykki).
menin lastentyöpajaan (tekemään mukin).
oli konsertti (tango oli parasta)!
sitten lähdettiin takaisin (Bussilla).
soitin orkassa (viuluBasso-orkassa).
soitin Jirin tunnilla (Bassoa)
(kivoja-kappaleita).
tulikohan Jiri moottoripyörällä
(suzukilla)???

soitin joelin ja Hiskin kanssa
(myös Antti-matiaksen).
soittaminen oli kivaa (tosi kivaa)!!
käytiin rannassa (ei uitu).
paistettiin lettuja (myös makkaroitu)
(raakoja) (mutta hyviä!)
Loppu T. Ekko (Envall)
PS. oli ihanaa (nukkua)

Erasmus Envall 9 v.

Torstai 5.7.

Torstaina meillä oli hieman erikoisempi päivä kuin yleensä. Kun kaikki meidän kämpältä oli-

vat raahautuneet ylös sängystään, ja syöneet, odotti meitä bussi opiston pihassa. Sen tarkoitus oli viedä meidät n. 250 metrin päähän Savonlinnasta. Meidän piti mennä kuuntelmaan oopperaa. oopperan nimi oli Isän tyttö. Se oli suoraan sanottuna vähän tylsä. Joku olisi varmaan pitänyt siitä, mutta en minä. Tulimme bussilla opistolle noin klo 2. Ja menimme suoraan syömään. Meillä oli normaalit tunnit. normaalisti tunnit eli niin sanottu "vapaus" koitti myöhemmin. En ymmärtänyt puoliakaan sanoista, mutta se oli muuten ok. Loppupäivä meni muuten ihan normaalisti. Meidän oli tarkoitus kämppisten kanssa siivota huone mutta emme oikein ehtineet. =)

Joel Högnabba 13 v.

Perjantai 6.7.

No siis en tehnyt mitään hyödyllistä. Heräsin aamulla ja sitten söin aamupalaa. Sen jälkeen hengailin aamupäivän ja katoitin telkkariä Paitsi yheksältä meil oli ryhmätunti Siellä me soitettiin Koiviston polskaa. Yheltä mulla alkoi soitotunti ja olin siis siellä. Sitten olin orkesterissa, siellä en ollu kovin kauan koska soitin vaan yhdessä biisissä. Orkesterin jälkeen taas syötiin. Sitten meillä oli säästys-harkat. Siellä kaikki soitti oman soolo kappaleensa pianistin kanssa. Puoli yhdeksältä alkoi basso matinea. Siellä me soitettiin kaikki yhdessä Koiviston polska ja jokainen esiintyi myös yksin. Matinean jälkeen oli tosi helpotunut olo koska esiintyminen oli jännittänyt. Illalla käytiin vielä saunassa ja nyt haluisin nukkua.

Paulina Pirkola 13 v.

Eila Saikkonen opettaa, Erasmus Envall ja Isadora Kankaanpää kuuntelevat

jatkuu...

KONTRABASSOMATINEA PE 6.7.2007

Savonlinnan kristillisen opiston Wanhan pappilan salissa klo 20:30

Suom. Kansansävelmä	Koiviston polska	Ultra Brutal Contrabass Bänd
Saksal. Kansanlaulu	Kevätsää	Erasmus Envall
Robert Schumann	Iloinen maamies	Erasmus Envall
George Vance	Bagatelle	Hiski Ruuska
T.H. Bayly	Kauan, kauan sitten...	Joel Högnabba
Suom. Kansansävelmä	Koiviston polska	Isadora Kankaanpää
John Merle	Caballero	Antti-Matias Taka
J.F. Bach	Allegro	Paulina Pirkola
J. E. Galliard	Adagio & Allegro	Aleksi Kivelä
D. Dragonetti	Konsertto I osa	Jesper Rautiola
Astor Piazzolla	Kicho	Vikke Niskanen
F. Hertel	Sonaatti II osa	Erik Michelsen
S. Koussevitsky	Konsertto I & II osa	Eila Saikkonen
R. Gliere	Intermezzo & Tarantella	Jiri Parviainen
A. Hoffmeister	Soolokvartetto no. 2	Otto Tolonen
		Eila Saikkonen
		Terhi Mali
		Martta Tolonen
		Otto Tolonen

Leirin viimeisenä päivänä eli sunnuntaina 8.7. koko viikko huipentui päätöskonserttiin, jonka avasi suuren maailman tyyliin kolmen tenorin O sole mio. Eipä ole tenoreita ilman bassoja, joten esityksen säestyksestä vastasi viisihenkinen Ultra Brutal Kontrabass Group-yhtye. Sovituksen tästä maailmankuulusta klassikosta oli tehnyt Jiri Parviainen. Avausnumeron jälkeen lava täyttyi entisestään basisteista, kun 13-henkinen Ultra Brutal Kontrabass Bänd pääsi osoittamaan taitojaan Koiviston Polskan

Jiri Parviainen

tahtiin. Perinteisesti loppukonsertissa esiintyivät myös kaikki leiriorkesterit, joiden ohjelmisto huipentui koko leirin yhteisvoimalla soitettuun kansansävelmään.

Kansansävelmä (sov. M. Järvelä) Tutskovin polska

Improvisaatio ...hirmumyrsky...
Juniorijouset,
joht. Sirkka Kuula-Niskanen

C.W. Gluck, Invocation
E. Grieg, Åsen kuolema
L. Weiner, Kettutanssi
Jousiorkesteri,
joht. Lauri Suonio

J. Haydn, Sinfonia nro 27 G-duuri
J. Sibelius, Elegia
A. Sallinen, Aspekteja Peltoniemen Hintrikin surumarssista
Kamariorkesteri,
joht. Olli Vartiainen

Kansansävelmä (sov. J. Panula), Silloin minä itkin

Kaikki orkesterit,
joht. Olli Vartiainen

* * *

Bassotäti kiittää leiriläisiä jutusta ja toivottaa kaikille ihanaa ja virkeää syksyä! Muista, että kaikki basistit saavat kirjoittaa lehteen. Osoite on: kontra.c@gmail.com.

Suomen kontrabassoklubi ry järjestää

PIKKUBASSOKILPAILUT

Kilpailu käydään Helsingissä lauantaina 10.11.2007. Kilpailussa on kolme varsinaista sarjaa ikäluokittain sekä kaikenikäisille avoin bonusluokka, jossa soitinkoko on max ¼. Ikäluokat määräytyvät sen mukaan millä luokalla käy koulua, eli:

1. Ala-asteikäiset ja nuoremmat
2. Yläasteikäiset
3. Lukiolaiset

Jokainen kilpailija esittää kaksi vapaavalintaista, mielellään erityylistä kappaletta. Bonusluokassa esitetään yksi pieni kappale tai esim. osa konsertosta. Kilpailun säestäjä Elina Saksala on kaikkien käytettävissä. Säestysnuotit toimitetaan viimeiseen ilmoittautumispäivään mennessä postitse osoitteeseen:

Länsi-Helsingin musiikkiopisto, Elina Saksala, Nuottapolku 11, 00330 Helsinki.

Kilpailut alkavat klo 11 Länsi-Helsingin musiikkiopistolla (Nuottapolku 11). Ovet aukeavat jo klo 9.00, jolloin pääsee lämmittelemään ja virittelemään. Klo 9.30 alkaen jokainen kilpailija soittaa ohjelmansa läpi säestäjän kanssa salissa. Aikaa on osallistujamäärästä riippuen n. 5 minuuttia, joten kyseessä on todellakin pelkkä läpisoitto. Henkilökohtaiset läpisoittoajat ilmoitetaan paikan päällä.

Palkintosumma on yhteensä 1000 euroa ja lautakunnalla on oikeus jakaa rahat miten parhaaksi katsoo. Lautakunta koostuu opettajista, joiden oppilaat eivät osallistu kilpailuun.

Ilmoittaudu viimeistään 30.10.2007 klo 16.15. sähköpostiosoitteeseen kontra.c@gmail.com. Mainitse nimesi, ikäsi, opettajasi, mihin kilpailuluokkaan aiot osallistua ja oma peruskoululuokkasi, kilpailukappaleittesi nimet sekä aiotko käyttää kontrabassoklubin säestäjää. Samassa sähköpostiosoitteessa vastaan myös mahdollisiin kysymyksiin.

Lämpimästi tervetuloa!

Henrica Fagerlund
Suomen kontrabassoklubi ry.

Suomen kontrabassoklubi ry ordnar en

TÄVLING FÖR MINIBASISTER

Tävlingen hålls i Helsingfors lördagen den 10.11.2007. Tävlingen har tre åldersklasser samt en bonusklass som är öppen för alla åldrar, med kontrabasens maxstorlek ¼. Åldersklasserna går enligt vilken klass man går i skolan, dvs:

1. Lågstadieåldern och yngre
2. Högstadieåldern
3. Gymnasieåldern

Varje tävlare uppför två fritt valbara stycken, gärna av olika stilar. I bonusklassen uppförs ett kort stycke eller t.ex. en sats ur en konsert. Tävlingens ackompanjatör Elina Saksala står till allas förfogande. Kompnoterna bör skickas före sista anmälningdagen till

Länsi-Helsingin musiikkiopisto, Elina Saksala, Notstigen 11, 00330 Helsingfors.

Tävlingen börjar kl 11 på Länsi-Helsingin musiikkiopisto (Notstigen 11). Dörrarna öppnas redan kl 9.00 så att man hinner värma upp och stämma. Från kl 9.30 går alla tävlare turvist igenom sina stycken i salen tillsammans med ackompanjatören. Varje tävlare har (beroende på deltagarantalet) ca 5 minuter tid på sig, så det är endast frågan om en genomgång. Personliga tider för genomgången ges på tävlingsplatsen.

Prissumman är tillsammans 1000 euro och nämnden har fria händer att dela ut priserna så som de tycker. Nämnden består av kontrabaslärare vars elever inte deltar i tävlingen.

Anmäl dig senast 30.10.2007 kl 16.15. till adressen kontra.c@gmail.com. Nämn ditt namn, ålder, lärare, vilken klass du deltar i och vilken klass du går i skolan, namnen på dina tävlingsstycken samt om du vill använda kontrabasklubbens ackompanjatör. På samma adress svarar jag även på möjliga frågor.

Varmt välkommen!

Henrica Fagerlund
Suomen kontrabassoklubi ry.

Echoes from Hauta-Aho

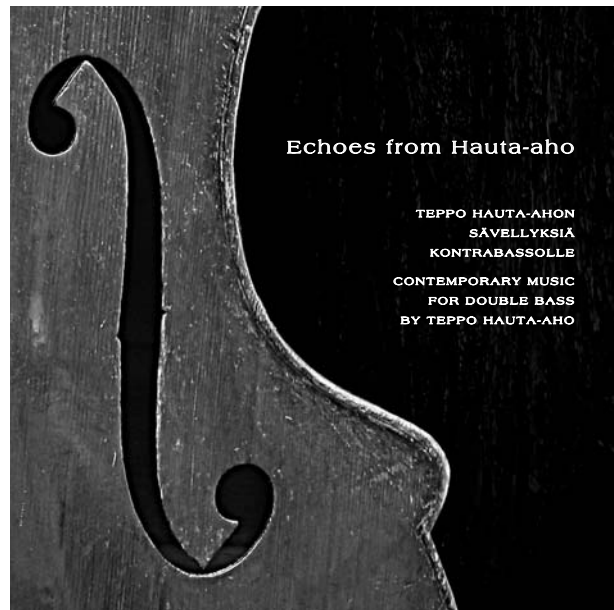
Syksyn uutuuslevy ja jokabasistin toivejoululahja

Levy ilmestyy kauppoihin ennen joulua ja sitä voi kysellä hyvinvarustetuista levykaupoista (esim. Digeliusmusic). Levyn julkaisukonsertti pidetään Teppo Hauta-Ahon ja Carita Holmströmin duon 30-vuotiskonsertissa. Juha Pesonen kirjoittaa:

Teppo Hauta-Aho tuntee kontrabassonsa. Tuntee niin hyvin, että esittäjä saa usein venyä äärimmilleen kyetäkseen toteuttamaan säveltäjämestarin aivoitukset. On pariääniä huiluäänillä ryyditettynä, on pizzicatohuiluääninä col legno-taputusten lomassa ja on muuten vain kummallista kuultavaa, jota ei ihan heti uskoisi bassoviulusta aikaansaadun. Käsitys kontrabassosta soolosoittimena avartuu vääjäämättä.

Jännittävällä tavalla Hauta-Ahon bassosävellyksissä tekniseen nokkeluuteen yhdistyy mietiskelyn ja rauhan tuntu. Veikkohuovismainen elämän tuumailu on useissa sävellyksissä läsnä. Joskus pohdinta saa ylättävänsäkin intiimejä ja surumielisiäkin sävyjä, mutta heti kohta kulman takaa eteen saattaa hypähtää kujeilija, joka hurmaa kuulijansa rempseillä rytmikuvioilla ja railakkaan improvisaationomaisilla sävelkuluilla.

Samalla kuin levy antaa monipuolisen kuvan Hauta-Ahon kontrabassomusiikista, se on upea dokumentti maestro Jussi Javaksen opetustyöstä. Javaksen (s. 1949) on opettanut bassonsoittoa mm. Sibelius-Akatemiasa ja Helsingin Konservatoriossa ja kasvattanut suuren osan tällä hetkellä ammattikuuksikkoina toimivista suomalaisista kontrabasisteista.

Levyllä kuullaan kappaleet Kadenza (Juho Martikainen), Duettino Fantasy (Jani Pensola ja Minna Pensola, viulu), Rhapsody (Sami Koivukangas), Duo Basso (Teemu Kauppinen ja Matti Tegelman), Miniature (Mikko Moilanen ja Satu Evijärvi, piano), Mikko's Menuet (Mikko Moilanen ja Teppo Hauta-Aho, triangeli) sekä Koralliaana (Teemu Kauppinen, Sami Koivukangas, Juho Martikainen sekä Jani Pensola). Kaikki levyllä esiintyvät kontrabassotaiteilijat ovat Jussi Javaksen oppilaita. Levyn kesto on 53'06.

Hauta-Aho & Holmström -duon 30-vuotiskonsertti

12. marraskuuta 2007 klo 19.00

Sibelius-Akatemian kamarimusiikkisali

30-vuotista yhteistyötään juhliava duo tarjoaa suomalais-ranskalaisen pitopöydän musiikin kaikkiruokaisille. Illan menuussa mukana mm. *Ravel, Sibelius, Barbé, Lindström, Sarmanto, Holmström, Debussy* ja *Hauta-aho*.

Liput 10/7e

Soitin Laine

– jo 75 vuotta basistin asialla!

Kieliuutuuksia...

Pirastro Evah Pirazzi –sarja	180 €
Thomastik Belcanto –sarja	160 €
Velvet Garbo –sarja	265 €
Velvet Compass 180 suite –sarja	285 €

... ja vanhoja suosikkeja:

Obligato-sarjat	149 € /kpl
Spirocore-sarjat	130 € /kpl

Jousikotelot:

(hinnat voimassa vuoden 2007 loppuun - mainitse klubijäsenyys tilatessasi)

Yhdelle jouselle	35 €
Kahdelle jouselle	45 €
”Jousiviini” kieltenpitimeen	39 €

TURKU: Maariankatu 10 / 20100 Turku

HELSINKI: Pohj.Rautatiekatu 11 / 00100 Helsinki

puh. 02-2761 636

puh. 09-4366 840

www.soitinlaine.fi

katri.pajala@soitinlaine.fi

CARBOW

La Bella

D'Addario

dörfles Bogen

SAVAREZ

THOMASTIK-INFELD
VIENNA

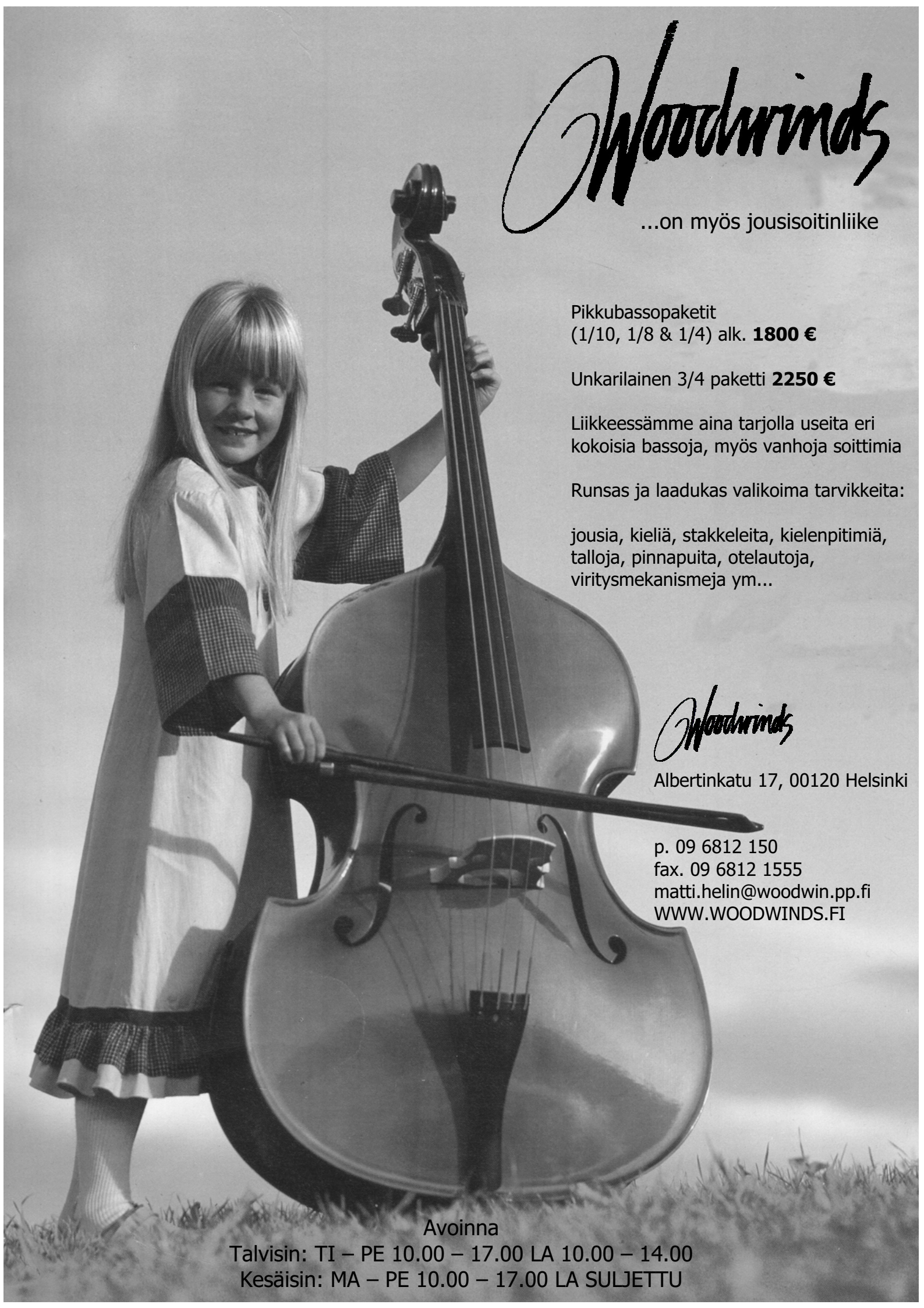
soundwear.com

PIRASTRO

SCHERTLER
PROFESSIONAL MUSIC EQUIPMENT
TWIL MATT

Russell

JARGAR
STRINGS

Woodwinds

...on myös jousisoitinliike

Pikkubassopaketit
(1/10, 1/8 & 1/4) alk. **1800 €**

Unkarilainen 3/4 paketti **2250 €**

Liikkeessämme aina tarjolla useita eri
kokoisia bassoja, myös vanhoja soittimia

Runsas ja laadukas valikoima tarvikkeita:

jousia, kieliä, stakkeleita, kielenpitimiä,
talloja, pinnapuita, otelautoja,
viritysmekanismeja ym...

Woodwinds

Albertinkatu 17, 00120 Helsinki

p. 09 6812 150
fax. 09 6812 1555
matti.helin@woodwin.pp.fi
WWW.WOODWINDS.FI

Avoinna

Talvisin: TI – PE 10.00 – 17.00 LA 10.00 – 14.00

Kesäisin: MA – PE 10.00 – 17.00 LA SULJETTU